گزارش ازمایشگاه سیستم عامل پروژه 5

سبحان کوشکی محمد جزایری نوید هاشمی 810101549 810101399 810101496

راجع به مفهوم ناحیه مجازی در لینوکسبه طور مختصر توضیح داده و آن را با xv6 مقایسه نمایید.

VMA مخفف Virtual Memory Area است و به بازهای از فضای حافظه مجازی اشاره دارد که ویژگیها و خصوصیات یکسانی دارد. در سیستم عامل لینوکس، هر فرآیند از یک فضای آدرس مجازی جداگانه استفاده میکند، و این فضا به بخشهایی تقسیم میشود که هر بخش یک VMA است.

از کاربرد virtual memory area میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

مديريت حافظه:

WMAها به سیستم عامل کمک میکنند تا حافظه فرآیندها را به صورت مجزا مدیریت کند. هر VMA میتواند ویژگیهای متفاوتی داشته باشد، مانند:

- نوع دسترسی (خواندن، نوشتن، اجرا).
- منبع داده (مثلاً یک فایل روی دیسک، یا یک منطقه از حافظه مشترک).

جداسازی و حفاظت حافظه:

با استفاده از VMAها، سیستم عامل میتواند از دسترسی غیرمجاز به حافظه جلوگیری کند و امنیت فرآیندها را تضمین کند.

پیادهسازی بهینهتر تخصیص حافظه:

برای عملیات هایی مانند تخصیص یا آزاد کردن حافظه، VMAها به سیستم عامل این امکان را میدهند که سریعتر عمل کند.

در سیستم عامل xv6 ، مدیریت حافظه مجازی بسیار ساده تر از لینوکس است و مفهومی مشابه Virtual در سیستم عامل Memory Area به صورت کامل پیاده سازی نشده است. با این حال، می توان نحوه مدیریت حافظه مجازی در xv6 را بررسی کرد و مشابه تی با VMAهای لینوکس پیدا کرد.

در Xv6، هر فرآیند از یک فضای آدرس مجازی جداگانه استفاده میکند. این فضا توسط یک جدول صفحه (Page Table) مدیریت می شود که نگاشت بین آدرسهای مجازی و فیزیکی را برقرار میکند. برخلاف لینوکس که از VMAها استفاده میکند، Xv6 از یک رویکرد ساده تر برای مدیریت بازه های حافظه استفاده میکند.

چرا ساختار سلسله مراتبی منجر به کاهشمصرف حافظه می گردد؟

ساختار سلسلهمراتبی و کاهش نیاز به ذخیره کل جدول صفحات

اگر سیستم تنها از یک جدول صفحه استفاده کند، باید برای هر آدرس مجازی ممکن (فضای آدرس مجازی) یک ورودی در جدول صفحه ذخیره شود، حتی اگر بخشی از این آدرسها توسط فرآیند استفاده نشود. این منجر به اتلاف حافظه برای ذخیره اطلاعات غیرضروری می شود.

صرفهجویی در حافظه برای فرآیندهای با فضای آدرس پراکنده

بسیاری از فرآیندها از کل فضای آدرس مجازی خود استفاده نمیکنند. معمولاً حافظه فرآیندها به صورت پراکنده تخصیص داده میشود.

در طرح مسطح ، باید برای کل فضای آدرس ورودی تعریف شود، حتی اگر بخش عمدهای از این فضا استفاده نشود.

کاهش تعداد و رودی ها با استفاده از تقسیمبندی سلسله مراتبی کاهش سربار ناشی از نگهداری جدول های بزرگ

در سیستمهای با فضای آدرس بزرگ استفاده از یک جدول صفحات مسطح غیر عملی است. زیرا اندازه جدول صفحات با افزایش فضای آدرس بسیار بزرگ می شود. در طرح سلسله مراتبی، ساختار به بخشهای کوچکتر تقسیم می شود که ذخیره سازی و دسترسی به آنها ساده تر و به ینه تر است.

محتوای هر بیت یک مدخل (۳۲ بیتی) در هر سطح چیست؟ چه تفاوتی میان آن ها وجود دارد؟

همانطور که در تصویر صورت پروژه میتوان دید هر دو سطح 32 بیتی هستند که هر دو یک قسمت 20 بیتی هستند که در ان قسمت flag و PPN دارند و در تصویر پایین تر دقیق نوشته شده که در ان قسمت page چه چیز هایی نوشته شده است تنها تفاوتی که به چشم میخورد ان یک بیت dirty وجود دارد که در کش table معنایی ندارد ولی در بخش page directory به معنای این است که این داده ای که در کش هست باید در حافظه اصلی نوشته شود و چیزی که در حافظه اصلی است معتبر نیست.

تابع kalloc چه نوع حافظه ای تخصیص می دهد؟

تابع kalloc در سیستم عامل xv6 حافظهای از نوع فیزیکی تخصیص میدهد.

این تابع یک بلاک از حافظه فیزیکی با اندازه یک صفحه (معمولاً 4 کیلوبایت) را به فرآیند اختصاص میدهد. حافظه تخصیص داده شده توسط این تابع در مدیریت نگاشت حافظه مجازی به فیزیکی استفاده می شود.

تابع mappages چه کاربردی دارد؟

تابع mappages برای نگاشت آدرسهای مجازی به آدرسهای فیزیکی در جدول صفحه استفاده می شود.

- وظیفه اصلی این تابع، تنظیم جدول صفحه (Page Table) برای مشخص کردن نگاشت آدرسها است.
  - این تابع آدرسهای مجازی یک فرآیند را به صفحات فیزیکی تخصیص دادهشده توسط kalloc
- کاربرد آن در پیادهسازی مدیریت حافظه مجازی است و به سیستم امکان میدهد که از فضای آدرس مجازی مستقل از حافظه فیزیکی استفاده کند.

راجع به تابع walkpgdir توضیح دهید. این تابع چه عمل سخت افزاری را شبیه سازی می کند؟

تابع walkpgdir برای پیمایش و شبیه سازی عملیات سخت افزاری ترجمه آدرس مجازی به فیزیکی در جدول صفحات (Page Table) استفاده می شود.

وظایف ان به شکل زیر است:

- 1. جستجوی آدرس مجازی:
- o ابتدا دایرکتوری صفحه (Page Directory) را بررسی میکند.
- سپس به جدول صفحه (Page Table) متناظر دسترسی پیدا میکند.
  - 2. ایجاد ورودی جدید (در صورت نیاز):
- اگر ورودی مربوط به آدرس وجود نداشته باشد و فلگ مخصوص تنظیم شده باشد، یک
   Page Table جدید ایجاد میکند.
  - 3. بازگرداندن نتیجه:
  - اشارهگری به ورودی پیدا شده (یا ایجاد شده) را برمیگرداند.

کاربردهای ان ان عبارت اند از:

- استفاده در توابع مدیریت حافظه مثل mappages.
  - نگاشت آدر سهای مجازی به فیزیکی.
  - پشتیبانی از عملیاتهایی مثل fork و exec.
- شبیهسازی عمل سختافزاری MMU برای ترجمه آدرسها.

این تابع بهینه سازی مصرف حافظه را با ساختار سلسله مراتبی جدول صفحات ممکن میسازد.

توابع allocuvm و mappages که در ارتباط با حافظه ی مجازی هستند را توضیح دهید.

تابع allocuvm:

- این تابع برای افز ایش فضای آدرس مجازی یک فر آیند استفاده میشود.
- با تخصیص یک یا چند صفحه فیزیکی به فرآیند و نگاشت آنها به آدرسهای مجازی
   جدید، اندازه فضای آدرس مجازی را گسترش میدهد.
- ابتدا از kalloc برای تخصیص صفحات فیزیکی استفاده میکند و سپس از mappages
   برای نگاشت آدرسهای مجازی به آدرسهای فیزیکی بهره میگیرد.

تابع mappages:

- این تابع مستقیماً مسئول انجام نگاشت بین آدرسهای مجازی و صفحات فیزیکی
   تخصیص یافته است.
- جدول صفحات فرآیند را تنظیم میکند و آدرسهای مجازی جدید را به صفحات فیزیکی
   اختصاصیافته متصل میکند.
- در واقع، mappages ابزار اصلی برای پیادهسازی نگاشت حافظه مجازی است که
   توسط allocuvm فراخوانی میشود.

ارتباط این دو تابع:

تابع allocuvm، حافظه فیزیکی را تخصیص میدهد و از mappages استفاده میکند تا این حافظه را در فضای آدرس مجازی فرآیند قرار دهد. این همکاری کلید پیادهسازی مدیریت حافظه مجازی در سیستم عامل است.

شیوه ی بارگذاری برنامه در حافظه توسط فراخوانی سیستمی exec را شرح دهید.

شیوه بارگذاری برنامه در حافظه توسط فراخوانی سیستم exec به صورت زیر است:

1. باكسازي فضاي آدرس قديمي:

- o وقتی یک فرآیند جدید توسط exec اجرا میشود، ابتدا فضای آدرس قدیمی فرآیند پاک میشود.
  - 2. ایجاد فضای آدرس جدید:
- یک فضای آدرس کاملاً جدید با استفاده از توابعی مانند setupkvm و allocuvm
   ایجاد میشود.
  - کد و داده های برنامه جدید (مانند فایل اجرایی ELF) در این فضای آدرس جدید
     بارگذاری میشوند.
    - 3. بارگذاری بخشهای برنامه از فایل اجرایی:
  - بخشهای مختلف برنامه (مانند کد، دادهها و ...) از فایل ELF خوانده و در آدرسهای مناسب حافظه نگاشت میشوند.
    - این کار توسط توابعی که فایل ELF را تفسیر میکنند (مانند loadseg) انجام میشود.
      - 4. راهاندازی پشته:
    - یک پشته جدید برای فرآیند تخصیص داده میشود و اشارهگر پشته تنظیم میشود.
      - 5. تنظيم شروع اجرا:
    - شمارنده برنامه (Program Counter) به آدرس ورود برنامه (Entry Point)
       تنظیم میشود تا اجرا از آنجا شروع شود.

در exec، فضای آدرس قدیمی فرآیند تخریب میشود و یک فضای آدرس جدید ایجاد میشود. سپس کد و داده های برنامه از فایل اجرایی بارگذاری و ساختار های مورد نیاز (مانند پشته) تنظیم میشوند.

بخش کد بروژه 5

ابتدا استراکت هایی که نیاز داریم را میسازیم

اولین استراکتی که درست میکنم برای sharedPages است در اینجا چیز هایی که نگه میداریم ادرس sharedPages است کلید و سایز و shared memory id و permishion که به ان داریم که به صورت زیر میشود.

بعد ازتعریف این ها در هر pcb هر process یک ارایه ای از این shared memory ها نگه میداریم. چیز هایی که در زیر میبینید در proc.h است.

```
struct proc {
 uint sz;
 pde_t* pgdir;
 char *kstack;
 enum procstate state;
 int pid;
 struct proc *parent;
 struct trapframe *tf;
 struct context *context;
                              // swtch() here to run process
 int killed;
 struct file *ofile[NOFILE]; // Open files
 struct inode *cwd;
 char name[16];
                              // Process name (debugging)
 int syscall_count;
 int syscall_history[SYSCALL_NUM];
 int level queue;
 int arrival;
 int last_exec;
 int certainty;
 int wait_cycles;
 int consecutive;
 int queue_arrival;
 shared_pages pages[SHAREDREGIONS];
};
```

```
#define SHAREDREGIONS 64

typedef struct shared_pages {
  void *virtual_addr;
  int shared_mem_id,perm;
  uint key, size;
} shared_pages;
```

حالاً به سراغ استراکت های بعدی رفته و ان ها را تعریف میکنیم بعد از اینکه برای هر process ان استراکت را درست کرده ایم حالاً باید برای هر مکانی که در memory به صورت مشترک استفاده میکنیم یک اطلاعاتی را ذخیره کنیم مثل کلید و تعداد صفحه ها و id و فیزیکال ادرس ها و ...

```
struct shared_mem_region {
   uint key, size;
   int shared_mem_id;
   int to_be_deleted;
   void *physical_addr[SHAREDREGIONS];
   struct shared_mem_id_DS buffer;
};

struct shared_mem_table {
   struct spinlock lock;
   struct shared_mem_region all_regions[SHAREDREGIONS];
} shared_mem_table;
```

در استراکت پایین ما یک لایه بالا تر می آییم و برای هر shared memory یک table نگه میداریم که در انجا یک قفل هم میگذاریم.

```
int get shared mem(uint key, uint size, int shared mem flag) {
  int lower bits = shared mem flag & 7, permission = -1;
 acquire(&shared mem table.lock);
 if(lower bits == (int)READ SHM) {
   permission = READ SHM;
    shared mem flag ^= READ SHM;
 else if(lower bits == (int)RW SHM) {
   permission = RW SHM;
    shared mem flag ^= RW SHM;
   if(!((shared_mem_flag == 0) && (key != IPC_PRIVATE))) {
      release(&shared mem table.lock);
      return -1;
  if(size <= 0) {
   release(&shared mem table.lock);
  int num of pages = (size / PGSIZE) + 1;
  if(num_of_pages > SHAREDREGIONS) {
   release(&shared_mem_table.lock);
   return -1;
  for(int i = 0; i < SHAREDREGIONS; i++) {</pre>
    if(shared_mem_table.all_regions[i].key == key) {
      if(shared_mem_table.all_regions[i].size != num_of_pages) {
        release(&shared_mem_table.lock);
       return -1;
      if(shared_mem_flag == (IPC_CREAT | IPC_EXCL)) {
        release(&shared mem table.lock);
      int check perm = shared mem table.all regions[i].buffer.shared mem perm.mode;
      if(check_perm == READ_SHM || check_perm == RW_SHM) {
        if((shared_mem_flag == 0) && (key != IPC_PRIVATE)) {
          release(&shared mem table.lock);
          return shared mem table.all regions[i].shared mem id;
        if(shared mem flag == IPC CREAT) {
          release(&shared mem table.lock);
          return shared mem table.all regions[i].shared mem id;
      release(&shared mem table.lock);
      return -1;
```

```
for(int i = 0; i < SHAREDREGIONS; i++) {
    if(shared_mem_table.all_regions[i].key == -1) {
        index = i;
        break;
    }
}
if(index == -1) {
    release(&shared_mem_table.lock);
    return -1;
}
if((key == IPC_PRIVATE) || (shared_mem_flag == IPC_CREAT) || (shared_mem_flag == (IPC_CREAT | IPC_EXCL))) {
    for(int i = 0; i < num of_pages; i++) {
        char *new_page = kalloc();
        if(new_page == 0) {
            cprintf("shaget: failed to allocate a page (out of memory)\n");
            release(&shared_mem_table.lock);
            return -1;
        }
        memset(new_page, 0, PGSIZE);
        shared_mem_table.all_regions[index].physical_addr[i] = (void *)V2P(new_page);
}
shared_mem_table.all_regions[index].size = num_of_pages;
shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_segment_size = size;
shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm._key = key;
shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm._mode = permission;
shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm.mode = permission;
shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_creator_pid = myproc()->pid;
shared_mem_table.all_regions[index].shared_mem_creator_pid = myproc()->pid;
shared_mem_table.all_regions[index].shared_mem_id = index;

release(&shared_mem_table.lock);
return index;
} else {
release(&shared_mem_table.lock);
return -1;
}
```

این کد تابعی به نام get_shared_mem است حافظه مشترک اجازه میدهد چندین فرآیند بتوانند به یک ناحیه حافظه مشترک دسترسی داشته باشند.

توضيح مختصر عملكرد:

- 1. پارامترهای ورودی:
- o key: کلیدی که برای شناسایی ناحیه حافظه مشترک استفاده میشود.
  - o size: اندازه در خواستشده برای ناحیه حافظه.
- o shared_mem_flag: فلگهایی که نوع عملیات (ایجاد یا دسترسی به حافظه مشترک) و مجوزهای دسترسی (فقط خواندن یا خواندن و نوشتن) را مشخص میکنند.
  - 2. بررسى اوليه:
  - فلگها و مجوزهای دسترسی بررسی میشوند تا مقادیر معتبر باشند.

 اندازه حافظه درخواستشده بررسی میشود (باید بزرگتر از صفر و مطابق محدودیت باشد).

3. جستجو برای ناحیه موجود:

- بررسی میشود که آیا ناحیه حافظه مشترک با کلید مشخص (key) از قبل وجود دارد.
  - اگر ناحیه موجود باشد:
  - اندازه آن بررسی میشود تا مطابقت داشته باشد.
  - مجوزهای دسترسی و فلگها نیز بررسی می شوند.
  - اگر شرایط برقرار باشد، شناسه حافظه مشترک بازگشت داده می شود.

4. ایجاد ناحیه جدید:

- اگر ناحیه ای با کلید مشخص وجود نداشته باشد و در خواست ایجاد (با استفاده از IPC_CREAT) داده شده باشد:
  - یک ناحیه حافظه جدید تخصیص داده میشود.
- صفحات حافظه (kalloc)) به تعداد موردنیاز ایجاد و مقداردهی اولیه میشوند.
- اطلاعات مربوط به ناحیه جدید در جدول حافظه مشترک ذخیره می شود (مانند اندازه، کلید، مجوزها و شناسه فرآیند ایجادکننده).

5. خطاها:

- در مواردی مانند نامعتبر بودن اندازه، پر شدن نواحی حافظه، یا درخواستهای ناسازگار، تابع مقدار 1 را بازمیگرداند.
  - 6. بازگشت شناسه حافظه:
- اگر همه شرایط درست باشد، شناسه حافظه مشترک (shared_mem_id) به عنوان خروجی بازگشت داده می شود.

```
void* attach shared mem(int shared mem id, void* shared mem addr, int shared mem flag) {
  if(shared mem id < 0 || shared mem id > 64) {
   return (void*)-1;
 uint segment, size = 0;
 void *va = (void*)HEAPLIMIT, *least virtual addr;
  struct proc *process = myproc();
  index = shared mem table.all regions[shared mem id].shared mem id;
 if(shared_mem_addr) {
   if((uint)shared mem addr >= KERNBASE || (uint)shared mem addr < HEAPLIMIT) {</pre>
      return (void*)-1;
   uint rounded = ((uint)shared_mem_addr & ~(SHMLBA-1));
    if(shared_mem_flag & SHM_RND) {
      if(!rounded) {
       return (void*)-1;
      va = (void*)rounded;
     if(rounded == (uint)shared_mem_addr) {
       va = shared mem addr;
    for(int i = 0; i < SHAREDREGIONS; i++) {</pre>
      if(idx != -1) {
        least virtual addr = process->pages[idx].virtual addr;
        if((uint)va + shared mem table.all regions[index].size*PGSIZE <= (uint)least virtual addr
         break;
          va = (void*)((uint)least_virtual_addr + process->pages[idx].size*PGSIZE);
      } else
       break;
```

```
idx = -1;
for(int i = 0; i < SHAREDREGIONS; i++) {
    if(process->pages[i].key == -1) {
        idx = i;
        break;
    }
}
if(idx != -1) {
    process->pages[idx].shared_mem_id = shared_mem_id;
    process->pages[idx].virtual_addr = va;
    process->pages[idx].key = shared_mem_table.all_regions[index].key;
    process->pages[idx].size = shared_mem_table.all_regions[index].size;
    process->pages[idx].perm = perm_flag;
    shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_number_of_attch += 1;
    shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_last_pid = process->pid;
} else {
    release(&shared_mem_table.lock);
    return (void*)-1; // all page regions exhausted
}
release(&shared_mem_table.lock);
return va;
}
```

این کد تابعی به نام attach_shared_mem است که برای اتصال یک ناحیه حافظه مشترک به فضای آدرس مجازی فرآیند فعلی استفاده می شود. به عبارت دیگر، این تابع به فرآیند اجازه می دهد تا یک بخش از حافظه مشترک (که قبلاً ایجاد شده است) را به فضای آدرس خود متصل کند تا بتواند به داده های آن دسترسی داشته باشد.

توضيح مختصر عملكرد:

1. پارامترهای ورودی:

- shared_mem_id o: شناسه ناحیه حافظه مشترک که باید متصل شود.
- o shared_mem_addr: آدرسی مجازی که کاربر پیشنهاد میکند حافظه مشترک در آن قرار گیرد (در صورت NULL، سیستم بهترین آدرس را پیدا میکند).
  - o shared_mem_flag: فلگهایی که رفتار اتصال را کنترل میکنند، مانند اینکه آیا حافظه فقط خواندنی باشد (SHM_RDONLY) یا باید با همپوشانی (remap) انجام شود (SHM_REMAP).

2. بررسی اولیه:

- o بررسی می شود که shared_mem_id معتبر باشد (بین محدوده مجاز).
- اگر آدرس پیشنهادی کاربر (shared_mem_addr) وجود داشته باشد:
- بررسی می شود که آیا این آدرس در محدوده فضای کاربر (بین HEAPLIMIT و KERNBASE) قرار دارد.
  - اگر فلگ SHM_RND تنظیم شده باشد، آدرس به نزدیک ترین مرز صفحه (براساس SHMLBA) گرد می شود.

3. بيدا كردن آدرس مناسب:

- اگر کاربر آدرس مشخص نکرده باشد، سیستم با استفاده از ساختار فضای آدرس فرآیند،
   بهترین آدرس موجود را پیدا میکند که اندازه ناحیه حافظه مشترک در آن جا شود.
  - در صورت وجود همپوشانی (conflict) با صفحات دیگر:
  - اگر فلگ SHM_REMAP تنظیم شده باشد، نقشههای متناقض حذف میشوند.
    - در غیر این صورت، عملیات با خطا متوقف میشود.

4. بررسی مجوزها:

- مجوزهای اتصال بررسی میشوند:
- اگر ناحیه حافظه مشترک فقط خواندنی باشد (SHM_RDONLY) یا در زمان ایجاد با مجوز فقط خواندنی تنظیم شده باشد، مجوز اتصال به صورت فقط خواندنی تنظیم میشود.

- اگر مجوز خواندن و نوشتن (RW_SHM) وجود داشته باشد، اجازه خواندن و نوشتن داده میشود.
- اگر مجوزهای اتصال با مجوزهای ناحیه ناسازگار باشند، عملیات با خطا متوقف می شود.

5. اتصال حافظه:

- با استفاده از mappages، آدرسهای فیزیکی صفحات حافظه مشترک به فضای
   آدرس مجازی فرآیند نگاشت میشوند.
- اگر نگاشت موفق باشد، اطلاعات ناحیه حافظه مشترک در ساختار فرآیند (مثلاً لیست pages) ذخیره میشود.
- o شمارندههای مربوط به تعداد اتصالها (shared_mem_number_of_attach) و آخرین فرآیند متصل به این ناحیه بهروزرسانی میشوند.

6. خطاها:

در مواردی مانند پر بودن فضای حافظه، تناقض در مجوزها، یا تخصیص آدرس نامعتبر، تابع مقدار - 1 را بازمیگرداند.

```
Int deattach, shared_mem(void* shared_mem_addr) {
    acquire(schared_mem_table.lobe);
    void* va = (roid*)0;
    void* va = (roid*)0;
    void* va = (roid*)0;
    int index_shared_mem_id;
    for(int i = 0; i < suscenses(come (int)) |
        if(proces=>napmes[i], virtual_addr;
        index = i;
        index =
```

این تابع با نام deattach_shared_mem برای جدا کردن (detach) یک بخش حافظه مشترک مشترک از فضای آدرس فر آیند استفاده میشود. به عبارت دیگر، اگر فر آیند به یک بخش حافظه مشترک متصل شده باشد، این تابع اتصال را حذف میکند و در صورت نیاز منابع مرتبط با آن را آزاد میکند.

توضيح مختصر عملكرد:

- 1. يارامتر ورودى:
- o shared_mem_addr: آدرس مجازی ای که حافظه مشترک به آن متصل شده است.
  - 2. جستجوى حافظه مشترك متصل شده:
  - با پیمایش آرایه pages در ساختار فرآیند:
- بررسی می شود که آیا آدرسی که فرآیند داده، به یکی از حافظه های مشترک متصل شده است.
- اگر پیدا شد، اطلاعات مربوط به آن (اندکس، شناسه حافظه مشترک و اندازه) استخراج می شود.
  - 3. حذف نگاشت صفحات:
  - برای هر صفحه از حافظه مشترک که به فضای آدرس فر آیند نگاشت شده:
- از طریق walkpgdir و تنظیم صفر در ورودی جدول صفحه (PTE)، نگاشت آن حذف می شود.
  - 4. حذف اطلاعات از ساختار فرآیند:
- اطلاعات مربوط به اتصال حافظه مشترک در آرایه pages فرآیند به حالت پیشفرض (غیرمعتبر) تنظیم میشود.
  - 5. بەروزرسانى اطلاعات جدول حافظه مشترك:
  - o تعداد اتصالها (shared_mem_number_of_attach) در جدول حافظه مشترک کاهش می یابد.
    - اگر تعداد اتصالها به صفر برسد و فلگ to_be_deleted تنظیم شده باشد:
      - حافظه فیزیکی مرتبط با این ناحیه آزاد می شود (از طریق kfree).
- تمام فیلدهای ناحیه حافظه مشترک در جدول (shared_mem_table) به حالت پیشفرض (غیرمعتبر) بازنشانی میشوند.
  - بازگشت مقدار:
  - اگر عملیات موفقیتآمیز باشد، مقدار نابرگردانده میشود.
- در صورت خطا (مثلاً اگر آدرس دادهشده متصل نباشد)، مقدار 1 بازگردانده میشود.

```
case IPC_RMID:
    if(shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_number_of_attch == 0) {
        for(int i = 0; i < shared_mem_table.all_regions[index].physical_addr[i]);
        kfree(addr);
        shared_mem_table.all_regions[index].physical_addr[i] = (void *)0;
    }
    shared_mem_table.all_regions[index].size = 0;
    shared_mem_table.all_regions[index].sey = shared_mem_table.all_regions[index].shared_mem_id = -1;
    shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_number_of_attch = 0;
    shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm_size = 0;
    shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm._key = -1;
        shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_perm.mode = 0;
        shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_creator_pid = -1;
        shared_mem_table.all_regions[index].buffer.shared_mem_last_pid = -1;
    } else {
        shared_mem_table.all_regions[index].to_be_deleted = 1;
    }
    return 0;
    break;
    default:
    release(&shared_mem_table.lock);
    return -1;
    break;
}
</pre>
```

تابع remove_shared_mem برای مدیریت و حذف یک بخش حافظه مشترک (remove_shared_mem) با توجه به شناسه (shared_mem_id) و دستور (cmd) مشخص شده استفاده می شود. این تابع می تواند دستورات مختلفی را برای تغییر تنظیمات، خواندن وضعیت، یا حذف کامل حافظه مشترک اجرا کند.

توضيح عملكرد:

ورودیها:

- o shared_mem_id: شناسه حافظه مشترک که باید روی آن عملیات انجام شود.
  - o cmd: دستوری که مشخص میکند چه عملیاتی باید انجام شود.
- buf: اشارهگری به ساختاری که اطلاعات لازم برای دستورات خاص را نگهداری
   میکند یا نتایج را بازمیگرداند.

2. اعتبار سنجى اوليه:

- o بررسی می شود که shared_mem_id معتبر است (در بازه مشخصی باشد).
- o اگر shared_mem_id وجود نداشته باشد یا معتبر نباشد، تابع 1 بازمیگرداند.

3. عملیات براساس دستور (cmd):

الف. IPC SET

- o تنظیم مجدد دسترسیها (permissions) به حافظه مشترک.
- اگر مقادیر موجود در buf معتبر باشند (فقط READ_SHM یا RW_SHM)، مقادیر بهروزرسانی میشوند.
  - در صورت موفقیت، مقدار Ø بازمیگرداند؛ در غیر این صورت، -1.

4. ب. SHM_STAT يا SHM_STAT

- این دستورات و ضعیت حافظه مشترک را به کاربر گزارش میدهند.
- اطلاعاتی مانند تعداد فر آیندهای متصل، اندازه حافظه، دسترسیها، شناسه کاربری و
   buf کپی میشود.
  - اگر مجوزها معتبر باشند، مقدار Ø بازمیگرداند؛ در غیر این صورت، -1.

IPC_RMID .₹ .5

- حافظه مشترک را حذف میکند:
- اگر هیچ فر آیندی به حافظه مشترک متصل نباشد
- (shared_mem_number_of_attach == 0)، منابع آن آزاد و ورودی مربوطه در جدول حافظه مشترک به حالت پیش فرض بازنشانی می شود.
  - اگر هنوز فرآیندهایی متصل باشند، فقط فلگ to_be_deleted تنظیم می شود تا حذف حافظه به تأخیر بیفتد.

مقدار Ø برای موفقیت و - 1 برای خطا باز میگر داند.

4. پیش فرض (default):

اگر cmd ناشناخته باشد، تابع – 1 بازمیگرداند.

خروجی:

- عملیات موفقیت آمیز.
- -1: در صورت بروز خطا (مانند شناسه نامعتبر، دسترسیهای نامعتبر، یا دادههای نادرست در buf).

حالا باید یک برنامه سطح کاربر بنویسیم و اینکار را امتحان کنیم.

```
int main(int argc, char *argv[]) {
    if (shared_mem_id < 0) {
        shared_mem_id = get_shared_mem(SHM_KEY, sizeof(int), 06 | IPC CREAT);
            printf(1, "Failed to create shared memory segment\n");
        int *shared_mem_ptr = (int *)attach_shared_mem(shared_mem_id, 0, 0);
            printf(1, "Failed to attach shared memory segment\n");
            exit();
        *shared mem ptr = 0;
       deattach_shared_mem(shared_mem_ptr);
            exit();
            if (child shared mem id < 0) {
                printf(1, "Failed to get shared memory segment\n");
           int *child_shared_mem_Ptr = (int *)attach_shared_mem(child_shared_mem_id, 0, 0);
            if ((int)child_shared_mem_Ptr < 0) {</pre>
                printf(1, "Failed to attach shared memory segment\n");
                *child shared mem Ptr *= i + 1;
            deattach_shared_mem(child_shared_mem_Ptr);
            exit();
    int *parent shared mem Ptr = (int *)attach shared mem(shared mem id, 0, 0);
    if ((int)parent shared mem Ptr < 0) {</pre>
       printf(1, "Failed to attach shared memory segment\n");
   printf(1, "Total amount of memory: %d\n", *parent_shared_mem_Ptr);
   deattach_shared_mem(parent_shared_mem_Ptr);
   remove_shared_mem(shared_mem_id, IPC_RMID, 0);
```

اول کار میآییم ان shared memory را بدست میآوریم برای اینکار از دستور گت استفاده میکنیم که یکی از ان ماکرو های shared را به ما میدهد و و اگر میتوانستیم یک یوینتر به ما میدهد

سپس در ادامه در یک for ما میاییم بچه هایی میسازیم و fork میکنیم ان ها میروند و یک shared سپس در ادامه ان memory را میگیرند سپس کار خود را که همان محاسبه فاکتوریل است را انجام میدهند و در ادامه ان حافظه را ول میکنند

در ادامه parent ان ها برای بچه ها wait میکند تا ان ها کارشان تمام شود سپس خودش ان حافظه را attach میکند تا بتواند نتیجه را بخواند و ان را پرینت میکند وقتی کار خود را انجام داد ان حافظه را deattach میکند و سپس ان را با استفاده از remove به ماکرو ها میدهد.

```
QEMU
                                                                                Machine View
SeaBIOS (version 1.16.3-debian-1.16.3-2)
iPXE (https://ipxe.org) 00:03.0 CA00 PCI2.10 PnP PMM+1EFCB050+1EF0B050 CA00
Booting from Hard Disk...
Initializing reentrant lock...
cpu1: starting 1
Scpu2: starting 2
cpu3: starting 3
cpu0: starting 0
sb: size 1000 nblocks 941 ninodes 200 nlog 30 logstart 2 inodestart 32 bmap star
∍t 58
init: starting sh
Seyyed Mohammad Jazayeri
Seyyed Navid Hashemi
Sobhan Kooshki Jahromi
<sup>*</sup>$ test_shm
test
[Total amount of memory: 3628800
```

اینم نتیجه کار.